

2) Artykuł 32 decyzji ramowej 2002/584 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on stosowaniu konwencji dotyczącej ekstradycji między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, ustanowionej aktem Rady z dnia 27 września 1996 r. i podpisanej w tym samym dniu przez wszystkie państwa członkowskie, przez państwo członkowskie wykonania, nawet jeśli weszła ona w życie w tym państwie członkowskim dopiero po dniu 1 stycznia 2004 r.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 3 kwietnia 2008 r. w sprawie T-236/06 Landtag Schleswig-Holstein przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 27 czerwca 2008 r. przez Landtag Schleswig-Holstein

(Sprawa C-281/08 P)

(2008/C 260/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Landtag Schleswig-Holstein (przedstawiciele: S. Laskowski i J. Caspar, działający w charakterze pełnomocników)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie, że odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 kwietnia 2008 r.;
- uwzględnienie żądań wnoszącego odwołanie z pierwszej instancji i stwierdzenie, że skarga w sprawie T-236/06 jest dopuszczalna i zasadna;
- ewentualnie, przekazanie ponownie sprawy do Sądu Pierwszej Instancji, żeby stwierdził on dopuszczalność skargi w pierwszej instancji i kontynuował postępowanie;
- orzeczenie w przedmiocie kosztów i obciążenie Komisji kosztami tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd Pierwszej Instancji odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez stronę skarżącą przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich z tego względu, że strona skarżąca nie jest osobą prawną w rozumieniu art. 230 WE akapit czwarty. Skarga o stwierdzenie nieważności została wniesiona przeciwko decyzjom Komisji z dnia 10 marca 2006 r. i 23 czerwca 2006 r., na mocy których stronie skarżącej odmówiono dostępu do dokumentu SEK (2005) 420 zawierającego analizę prawną dotyczącą projektu decyzji ramowej będącej przedmiotem dyskusji w Radzie w sprawie zabezpieczania danych w celu zapobiegania, dochodzenia, wykrywania i ścigania przestępstw karnych, w tym terroryzmu.

Wnoszący odwołanie opiera swoje odwołanie przeciwko kwestionowanemu postanowieniu Sądu Pierwszej Instancji na dwóch następujących podstawach.

Po pierwsze, wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji w postępowaniu sądowym naruszył zasadę *audi alteram partem* rule. Zasada ta stanowi *inter alia* gwarancję dla sprawiedliwego procesu i skutecznej ochrony prawnej i ma na celu uniknięcie sytuacji, w których na orzeczenia sądowe mogłyby wpływać argumenty, w przedmiocie których strony nie miały możliwości zająć stanowiska. W konsekwencji unika się decyzji stanowiących zaskoczenie dla stron. W celu uniknięcia takiego rodzaju orzeczenia, Sąd Pierwszej Instancji powinien był umożliwić wnoszącemu odwołanie otrzymanie wyjaśnień.

Po drugie, wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo wspólnotowe poprzez błędną interpretację elementu konstytutywnego „osoby prawnej” w rozumieniu art. 230 WE akapit czwarty i popełnił błąd co do prawa odmawiając wnoszącemu odwołanie statusu osoby prawnej i w konsekwencji *locus standi*.

Sąd Pierwszej Instancji orzekł na takiej podstawie, że przewodniczący Schleswig-Holstein Landtag (Parlamentu Landu) w ramach swoich uprawnień do reprezentacji prawnej nie reprezentuje wnoszącego odwołanie, ale „bezpośrednio land” i w konsekwencji podsumował, że wnoszący odwołanie nie ma zdolności prawnej a tym samym *locus standi* przed sądami wspólnotowymi. Można z tego wywnioskować, że Sąd Pierwszej Instancji uznałby skargę za dopuszczalną jeżeli zostałyby wniesione nie przez skarżącego a raczej przez „Land Schleswig-Holstein”. Pogląd ten nie tylko jest błędny pod względem prawnym jako, że jest sprzeczny z konstytucją Landu Schleswig-Holstein, ale także stanowi w opinii wnoszącego odwołanie decyzję będącą zaskoczeniem, której wnoszący odwołanie nie mógł się spodziewać. Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji jest sprzeczne z prawem, ponieważ, po pierwsze nie uznało, że Landtag jest, zgodnie z konstytucją Landu Schleswig-Holstein „najwyższym organem o powołaniu politycznym wybranym przez społeczeństwo” i po drugie, ponieważ Sąd Pierwszej Instancji nie uwzględnił, że przewodniczący Landtagu w pełni reprezentuje Landtag w odniesieniu do sporów konstytucyjnych jego dotyczących. Pojęcie „Land” jest zgodnie z prawem używane w sposób rozszerzający i nieograniczony do określonych okoliczności oraz może odnosić się zależnie od kontekstu prawnego zarówno do rządu Landu jak i jego Parlamentu.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Mons (Belgia) w dniu 14 lipca 2008 r. — Société de Gestion Industrielle (SGI) przeciwko Państwu belgijskiemu

(Sprawa C-311/08)

(2008/C 260/07)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Mons